

La Casa d'Acollida de Creu Roja Tarragona celebra 25 anys d'ajuda als malalts de sida més vulnerables

En aquest quart de segle hi han passat 209 persones

Voluntaris de la Creu Roja amb els malalts | ACN

La Casa d'Acollida de Creu Roja Tarragona celebra aquesta setmana 25 anys. Es tracta d'un servei per a persones amb VIH que es troben en una situació d'extrema vulnerabilitat. A la Casa d'Acollida hi poden viure el temps que sigui necessari fins que aconseguixin una estabilitat personal que els permeti reinserir-se en la societat i, si és possible, trobar una feina que els doni autonomia.

En aquest quart de segle hi han passat 209 persones. Els avenços en la investigació de la malaltia han estat claus perquè l'assistència que s'hi dona hagi evolucionat. Al principi era un acompanyament en els últims moments de la vida dels malalts, mentre que ara és una eina d'atenció integral per normalitzar la seva situació.

En primera persona

Una de les persones que s'està a la Casa d'Acollida és la Maria, que hi viu des de fa un mes. De fet, aquesta és la tercera vegada que hi resideix i té clar que ara s'hi estarà el temps que calgui.

"Estic molt bé. M'he pogut recuperar físicament i psicològicament. Busco estabilitat a nivell personal, emocional i social", relata. En el seu cas valora molt el suport emocional que rep i poder treballar amb una psicòloga per afrontar els problemes. Ara ja es troba en la fase de buscar feina i reconeix que li agradaria treballar en un servei d'atenció al client.

Voluntaris de la Creu Roja amb els malalts Foto: ACN

En una situació similar es troba el Ferran. Porta cinc mesos a la Casa d'Acollida i el temps d'estada dependrà del que tardi en aconseguir una feina. "Si trobo alguna cosa i puc estalviar una mica, després buscaré la independència", assenyala. Per a ell la malaltia no és un impediment per tirar endavant. Li van diagnosticar el VIH fa 25 anys i assegura que tant ell com la seva família ho tenen "més que assumit".

El Ferran és una de les persones que poden parlar amb més perspectiva de què és ser seropositiu i valora que els avenços mèdics li han permès guanyar qualitat de vida. "Al principi m'havia de prendre divuit pastilles al dia. Ara en canvi només una i no tinc efectes secundaris", expressa amb satisfacció. Fins i tot es mostra esperançat amb les investigacions i està esperant que aviat li puguin aplicar una vacuna que durarà sis mesos i que substituirà el tractament diari.

L'ajuda del voluntariat

Una de les persones que ha trencat aquesta barrera mental és Elena Manrique. Des de fa dos anys és voluntària de la Casa d'Acollida. Inicialment volia fer un taller d'anglès amb els usuaris, però ràpidament es va trobar amb una realitat més complexa que la va obligar a refer els plantejaments. "Quan em van demanar d'acompanyar-los a la platja, al cine o a fer un tomb va ser quan em vaig adonar que tenen necessitats més bàsiques", indica. Manrique reflexiona que als usuaris de la Casa d'Acollida les accions quotidianes els hi produeixen molta satisfacció.

Amb tot, afirma amb contundència que la principal beneficiada del seu voluntariat és ella mateixa: "Sempre m'ajuden més a mi que no pas jo a ells", assegura. Tot plegat l'ha fet arribar a la conclusió que "ser voluntari és una cosa egoista". "Ho fas perquè a tu et fa feliç. Si no et fes feliç, segurament no series voluntari", argumenta.

Gràcies a persones voluntàries com Elena Manrique i als treballadors de la Creu Roja, a la Casa d'Acollida s'hi respira un ambient saludable i de normalitat. La usuària Maria té clar que això és fonamental per al seu dia a dia i que els ajuda a recuperar-se de la seva situació de dificultat. També a ser més optimistes. "Tots tenim una cosa en comú, que és que som seropositius. Però som positius en tots els sentits. Quan veus una persona que té el mateix que tu i que lluita, riu i canta, t'oblides del mal", conclou.